

Sygn. akt II C 914/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa R. T.

przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w Ł.

o zapłatę

1. Oddała powództwo;
2. Nie obciąża powoda nieuiszczoną opłatą sądową od pozwu oraz wydatkami poniesionymi tymczasowo ze Skarbu Państwa;
3. Nie obciąża powoda zwrotem kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

II C 914/14

UZASADNIENIE

Powód R. T. wystąpił w dniu 18 czerwca 2014 roku do Sądu Okręgowego w Łodzi z pozwem przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w Ł.. Wnosił o zasądzenie tytułem odszkodowania kwoty 75.000 zł i tytułem zadośćuczynienia kwoty 25.000 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód R. T. został osadzony w pozwanym Areszcie Śledczym w Ł. 31 lipca 2013 roku. Przebywał w okresie od 31 lipca 2013 roku do 8 października 2013 roku w celi nr (...) w pawilonie (...). Cella ta ma powierzchnię 12,05 m kw. W celi przebywało 4 lub 3 osadzonych licząc razem z powodem.

Od 9 października 2013 roku przebywał w celi nr 11 w pawilonie (...) o powierzchni 12,04 m kw. W tej celi były osadzone 4 osoby, 3 osoby lub tylko 2 osoby, ten stan zmienił się ale nigdy nie przekroczył 4 osób wraz z powodem. Były dłuższe okresy o niższej obsadzie np. od 1 grudnia 2013 roku do 22 stycznia 2014 roku przebywały tylko 2 osoby.

Podczas pobytu w w/w celach, powód miał zapewnione podstawowe warunki, związane z wyposażeniem cel, zakwaterowaniem i wyżywieniem.

W celach są węzły sanitarne, składające się z miski ustępowej, automatu płuczącego i umywalki z doprowadzeniem zimnej, bieżącej wody. Do cel nie jest doprowadzana ciepła woda. Osadzeni mogą gotować wodę przy pomocy czajników lub grzałek, są one ich własnością. Do celi jest doprowadzony prąd. Kąćki sanitarne są osłonięte, drzwi do

kącika mają wysokość ok. 150 cm, co wynika z wymogów zapewnienia intymności, ale i warunków bezpieczeństwa. W celach jest szyb wentylacyjny, wentylacja jest sprawna. W przypadku awarii, po jej zgłoszeniu jest ona usuwana. W celi powoda była niesprawna instalacja grzewcza. Z powodu trudności w jej naprawieniu, do celi dostarczono dodatkowy grzejnik elektryczny.

Powód miał zapewniony wymagany przepisami sprzęt jak łóżko, taboret, w celi był także stolik, szafka wieszak, półka na przybory toaletowe.

W celach jest oświetlenie główne i w kąciu sanitarnym.

W celach jest wentylacja grawitacyjna. Osadzony, na jego prośbę, może posiadać wentylator. Otwory okienne są zabezpieczone kratą okienną i przesłoną. Okno zapewnia przy tych zabezpieczeniach wymianę powietrza i dopływ światła słonecznego.

Powód otrzymywał wyżywienie zgodnie z normami. Miał prawo zgłaszać uwagi co do ilości i jakości wyżywienia, a także sprawdzać wagę.

Powód był objęty opieką medyczną, w sierpniu 2013 roku był objęty badaniem psychologicznym z uwagi na informację o wyrażaniu myśli samobójczych. Tej informacji nie potwierdziło badanie, także nie potwierdził ich sam powód podczas badania. W badaniu tym nie stwierdzono oznak dezadaptacji, powód nie wskazywał na problemy w funkcjonowaniu w warunkach izolacji, nie ujawniał skłonności autoagresywnych. Powód był jednak objęty profilaktycznym oddziaływaniami penitencjarno - ochronnym, jak niepozostawianie go samego w celi, częstsze obserwacje i kontrole.

Cele, w których był osadzony powód były brudne, zaniedbane. Porządek w celi zapewniali sami osadzeni. Po ich interwencji zwiększono ilość środków czystości.

W pozwanym areszcie jest ok. 400 cel, są one kolejno remontowane.

Powód kontaktował się z wychowawcą codziennie. Nie sprawiał kłopotów wychowawczych. Był dobrze oceniany. Wychowawcy zgłaszał swoje osobiste problemy co do warunków osadzenia, zgłaszał problemy z grzejnikiem.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: dokumentów, załączonych do akt jak: notatka aresztu k. 38, opinia biegłego w sprawie I C 18/11 k. 39 do 42, zeznania świadków: W. B. k. 59 odwrót, 60, M. M. k. 60, P. W. k. 60 odwrót, D. B. k. 79 odwrót, W. K. k. 80, zeznania powoda R. T. k. 80 odwrót, 81.

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę, ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne, są one zgodne ze sobą, wewnątrznie spójnie. Tylko zeznania świadka W. K. Sąd uznał w części za niewiarygodne a to co do braku przewiewu, także twierdzeń, że cela miała niecałe 12 m kw oraz że dostęp do lekarza zależał od humoru oddziałowego. Ponieważ w tym zakresie zeznania te są sprzeczne z innymi dowodami.

Zeznania powoda Sąd uznał za wiarygodne, z tym, że zawierają one subiektywne oceny dotyczące warunków w celi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Powód w uzasadnieniu pozwu wskazuje praktycznie na wszystkie wg niego niewłaściwe warunki odbywania kary.

W ocenie Sądu nie ma to uzasadnienia w świetle zebranego materiału dowodowego.

I tak, powód podnosi, że jedna z cel, w której przebywał nie miała wymaganych 3 m kw na osadzonego, konkretnie w celi, gdzie przebywało 4 osadzonych, jej powierzchnia miała, jak podał niecałe 12 m kw. Jest to sprzeczne z informacją arestetu, gdzie dokładnie podano wymiary cel i one nieznacznie, bo 0,05 m kw lub 0,04 m kw przewyższyły 12 m kw. Tu podnieść należy, że jak wynika z wykazu cel, często przez dłuższe okresu w celi przebywało mniej niż 4 bo 3 a nawet 2 osadzonych, co faktycznie oznaczało zachowanie wymaganej normy.

Co do warunków w celi to podstawowe warunki były zachowane. Wynika to z zeznań świadków, załączonych dokumentów ale także z zeznań nie tylko świadków funkcjonariuszy służby więziennej ale i świadek osadzony, zgłoszony przez powoda przyznał, że po zgłoszonych interwencjach osadzonych zwiększono przydziały środków higieny, przyniesiono dodatkowy grzejnik. Tenże świadek podał, iż warunki były spartańskie. Określenie to, to ocena osadzonego więźnia, co zdaniem Sądu oznacza przyznanie, że warunki były surowe, ale zapewniały wszystkie przewidziane przepisami prawa normy, zarówno co do wielkości jak i wyposażenia cel. Cele były nieremontowane, ale pozwany wykonuje takie remonty kolejno w miarę posiadanych środków.

Cele mają podstawowe warunki, są one ograniczone przez konieczność zachowania warunków bezpieczeństwa jak podawane wyżek kraty, przesłony, niepełne drzwi do kąpielni sanitarnego.

Powód przebywa w Areszcie Śledczym a nie w warunkach wolnościowych i wynikają one także z ogólnych możliwości Państwa, które musi zapewnić takie warunki, jakie są możliwe. W nowych czy po remontach jednostkach penitencjarnych są one lepsze. W warunkach pozwanego arestetu wynikają z takich możliwości Państwa.

Niedogodności oczywiście istnieją, lecz sytuacja ulega poprawie, jednostki o najgorszych warunkach są zamykane jak np. Zakład Karny w Ł., co wiadomo Sądowi z urzędu. Zaś na bieżąco, po zgłaszaniu określonych problemów, są one wysłuchiwane i realizowane, co przyznaje sam powód.

Dotyczy to również wyżywienia. Podlega ono ciągłej kontroli, także sam osadzony może zgłaszać swoje zastrzeżenia, także nawet ważyć produkty.

Co do opieki lekarskiej to powód miał dostęp do lekarza, także do psychologa. Tu dodać należy, że jest to dostęp chyba nie gorszy niż w powszechnej opiece lekarskiej na wolności, gdzie darmowa w ramach NFZ opieka jest bardzo utrudniona, dostęp do specjalistów wymaga bardzo długiego oczekiwania.

Z tych względów Sąd uznał, że brak jest podstaw do oceny, iż warunki pobytu powoda w Areszcie Śledczym w Ł. naruszyły jego dobra osobiste, co uzasadniałoby prawo do zadośćuczynienia, brak jest także podstaw do odszkodowania w tym zakresie. Powód nie tylko nie wskazał wysokości szkody, związku przyczynowego pomiędzy działaniem czy zaniechaniem pozwanego ale nawet wskazanie, na czym miałyby polegać szkoda, czy jest to szkoda w majątku czy też na osobie.

Z tych względów Sąd powództwo oddalił na zasadzie art. 23, 24 § 1, 448 i 417 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 102 k.p.c.